EVALUARE NAŢIONALĂ
LA FINALUL CLASEI a IV-a
2019

Test 2

LIMBA ROMÂNĂ

pentru elevii de la şcolile şi secţiile cu predare în limba sârbă

Judeţul/sectorul .....

Localitatea .....

Şcoala .....

Numele şi prenumele elevului .....

.....

Clasa a IV-a .....

Băiat ☐ **Fată ☐**

Citeşte, cu atenţie, textul!

Povestea Creionaşului fermecat

de Emilia Plugaru

De ziua sa, Marius a primit un cadou neobişnuit. Bunicul, care a venit de departe, tocmai din munţi, i-a dăruit un creionaş fermecat.

– Acest creion, i-a zis bătrânul, îţi va arăta adevăratele culori ale vieţii. Viaţa, nepoţele, are multe culori, dar oamenii deseori nu deosebesc nuanţele calde de cele reci, umbra de lumină, frumosul de urât şi de aceea, băiete, în lume se întâmplă multe lucruri deocheate. Cu ajutorul creionaşului, tu nepoate, vei şti întotdeauna ce culoare ai în faţă. Păstrează-l, ai grijă! Îţi va prinde bine…

Marius i-a mulţumit bunicului, a pus creionul în buzunarul vestei şi… luându-se cu joaca a uitat de preţiosul cadou.

Într-o zi însă, când se întorcea de la şcoală, băiatul a observat în faţa blocului său un trandafir înflorit.

– Ce floare minunată, s-a mirat Marius. O văd întâia oară. Am trecut de atâtea ori pe alături, dar nu am observat-o.

Şi-a amintit de cadoul bunicului. De îndată ce a ajuns acasă – a găsit creionul, a luat o foaie albă de hârtie şi a pornit să deseneze. Nu mai avea nici o îndoială. Creionul era fermecat. Desena şi colora singur cu orişice culoare. Marius doar îl ţinea în mână. Pe foaie apăru un trandafir roşu, catifelat, frumos, de parcă ar fi fost viu. Dar nu se ştie de ce, de pe petalele trandafirului se prelungeau spre rădăcină lacrimi.

– O floare care plânge? se miră băiatul. Straniu. Ceva nu e în regulă aici.

Marius alergă în curte. În grădiniţa cu flori văzu trandafirul încolăcit de mărăcini, înconjurat de sticle goale şi gunoaie aruncate de pe la balcoanele locatarilor.

– Zău, nu pricep, îşi zise Marius în gând, cum de nu am ştiut până acum că această grădiniţă e atât de neîngrijită?

Porni în grabă să facă curat. Când termină lucrul observă că florile din jur emană o lumină caldă, plăcută. Scăldat de un soare domol al unui sfârşit de primăvară, trandafirul parcă-i zâmbea.

– O, cât de mult se vor bucura trecătorii, cât de mult vor admira zâmbetul trandafirului înflorit.

Ciudat însă. Nici un trecător nu se oprea.

– Oare de ce? Se întrebă Marius, uimit. Privi mai atent. Descoperi că oamenii merg încolăciţi în propria lor umbră.

– Probabil, se gândi Marius, anume umbra le amestecă să observe frumuseţea din jur. Păcat…

Deodată, de pe undeva alergă o fetiţă. Se opri lângă trandafir şi îl sărută.

– Bunico, strigă încântată fetiţa, priveşte, a înflorit trandafirul! E atât de gingaş, e atât de dulce!

– E o floare minunată, îi răspunse bunica apropiindu-se.

– Ca să vezi… Marius rămase şi mai uimit. Nu chiar toată lumea e învălătucită de umbră. Şi fetiţa, şi bunica emanau aceeaşi lumină albă, asemănătoare cu lumina florilor din grădiniţă.

Revenind acasă Marius îşi privi încă odată tabloul. Nici pomină de lacrimi. Petalele trandafirului acum sclipeau de curăţenie. Altă dată, creionul îi desenă un ghemotoc mic, zgribulit, un căţeluş alb cu pete negre. Marius de mult îşi dorea un asemenea căţel. La un moment dat băiatului i se păru că aude un schelălăit jalnic. Alergă la fereastră. Afară ploua. În mijlocul curţii văzu un biet căţeluş – ud, părăsit, neputincios, un căţeluş care în momentul acela cerşea ajutor. Marius nu stătu pe gânduri. Cât ai clipi aduse căţelul în casă. În primul rând îl spălă de noroi. Îi dădu să bea lapte cald apoi, toată ziulica, îl purtă în braţe – să-l încălzească. De atunci el şi Ghemotoc, căci acesta era acum numele căţeluşului, deveniseră prieteni de nedespărţit.

Colegii de clasă nu credeau nimic din ceea ce le povestea Marius despre creionaşul său fermecat.

– Un creionaş fermecat? Ziceau ei. Face minuni? Poveşti… Adevărate poveşti. Cine mai crede astăzi în asemenea păcăleli? Adevărul e că tu, Marius, desenezi în ultima vreme altfel, mai bine parcă… am zice chiar – foarte frumos.

La o lecţie de desen colegul de bancă i-a cerut lui Marius creionaşul.

– Dă-mi-l un pic! Te rog! Vreau să desenez căsuţa bunicilor mei de la ţară. Mi s-a făcut foarte dor de ei. Nu i-am văzut de un car de vreme…

Toţi copiii ştiau că Ilie nu are pic de talent la desen. De data asta însă Ilie desena cu uşurinţă. Creionul alerga pe foaie şi în scurt timp copii au văzut o căsuţă mică, curată, scăldată în nucari bătrâni. Căsuţa cu olane roşii, cu brâie albastre avea ferestrele mici şi triste.

– E atât de tristă căsuţa bunicilor tăi, de ce? l-au întrebat copiii pe Ilie.

– Fiindcă sunt singuri, sunt foarte singuri. Mi-e atât de dor de ei…

La acea lecţie tuturor copiilor li s-a făcut dor de bunicii lor. Rând pe rând au împrumutat creionaşul de la Marius şi au desenat câte o căsuţă. Profesoara a lipit desenele unul de altul, iar Marius a scris desubt: acesta e satul tristeţii bunicilor noştri… De atunci nimeni nu s-a mai îndoit că Marius e stăpânul unui creion fermecat. Ba chiar din acel moment în clasa lui Marius lucrurile neobişnuite au pornit să se ţină lanţ. Colegii au început să perceapă evenimentele din jurul lor un pic mai altfel decât înainte.

A sosit vacanţa. Bătrânul muntean a coborât muntele, venind să-şi vadă nepotul. De îndată ce a intrat în camera lui Marius – şi-a dat seama de cele întâmplate.

– Marius, a întrebat bătrânul, mai ai creionaşul pe care ţi l-am dăruit de ziua ta?

– Bineînţeles, bunele. Acuşi ţi-l aduc…

– Îmi pare bine că l-ai păstrat, a zis bunelul. Mâine dimineaţă aş vrea să mergem prin oraş. Te-aş ruga să ai creionul la tine. Să nu uiţi. E foarte important…

– Îţi mulţumesc, bunele. Îţi mulţumesc pentru creionaş. E atât de bine să poţi observa frumosul din jur…

– Ai grijă, l-a sfătuit bunelul. Păstrează cu sfinţenie acest cadou! Încă multe lucruri minunate îţi va arăta… Aş vrea, a mai adăugat bătrânul, aş vrea nespus de mult ca în lumea noastră fiecare copil să aibă parte de câte un creion fermecat… Cine ştie, a oftat munteanul, poate că odată şi odată acest lucru se va întâmpla… Să sperăm… Ar fi un lucru nemaipomenit…

(Text şi imagine preluate şi adaptate de pe http://www.povesti-pentru-copii.com/povesti-pt-copii-mici/calutul-zburator.html)

Rezolvă cerinţele următoare!

1. Care este titlul acestui text ?

Încercuieşte răspunsul corect!

A. Povestea căţeluşului
B. Povestea Creionaşului fermecat
C. Povestea băiatului
D. Povestea bunicului

Nu se completează de către elev.
COD

1.	

2.

Încercuieşte răspunsul corect!

Unde locuia bunicul lui Marius?

A. la câmpie
B. în oraş
C. în Delta Dunării
D. în munţi

Nu se completează de către elev.
COD

2.	

3.

Încercuieşte răspunsul corect!

Găsește un verb cu înțeles asemănător verbului ,,a emana".

A. a răspândi
B. a se lungi
C. a se strânge
D. a zâmbi

Nu se completează de către elev.
COD

3.	

4.

Încercuieşte răspunsul corect!

Ce cadou a primit Marius de la bunicul său ?

A. un căţel
B. un ghiozdan
C. un penar
D. un creionaş fermecat

Nu se completează de către elev.

COD

4.	

5.

Încercuieşte răspunsul corect!

Cu ce scop i-a dăruit bunicul nepotului acest creion ?

A. să-i arăte adevăratele culori ale vieţii
B. să nu se plictisească
C. să-l aibă în penar
D. să coloreze cărţi de colorat

Nu se completează de către elev.

COD

5.	

6.

Unește propozițiile cu personajele corespunzătoare!

De ziua sa a primit un cadou neobişnuit.	Ghemotoc
A coborât muntele să-şi vadă nepotul.	Marius
Era prieten nedespărţit de Marius.	Bunicul

Nu se completează de către elev.

COD

6.	

7.

Încercuieşte răspunsul corect!

Cine i-a zâmbit lui Marius după ce acesta a curăţat grădina cu flori ?

A. mama
B. trandafirul
C. bunicul
D. tata

Nu se completează de către elev.

COD

7.	

8.

Încercuieşte răspunsul corect!

Pe cine a mai desenat Marius cu creionul fermecat?

A. o lebădă
B. un peştişor
C. o libelulă
D. un căţel

Nu se completează de către elev.

COD

8.	

9.

Încercuieşte răspunsul corect!

Cuvântul opus pentru *neîngrijită* este:

A. grijulie
B. neînţelegere
C. îngrijită
D. jalnică

Nu se completează de către elev.

COD

9.	

10.

Completează spațiile goale cu însușirile trandafirului desenat de Marius !

Trandafirul a fost

roșu
catifelat

Nu se completează de către elev.

COD

10.	

11.

Notează cu A (adevărat) și F (fals) în dreptul fiecărei propoziții!

Colegii lui Marius nu au încercat să deseneze cu creionul fermecat.	
Bunicul a fost fericit că Marius a folosit creionul în scopuri nobile.	

Nu se completează de către elev.

COD

11.	

12.

Scrie, în cinci rânduri, ce ai fi desenat tu cu creionaşul fermecat.

_____

_____

_____

_____

_____

Nu se completează de către elev.

COD

12.	

FELICITĂRI, AI AJUNS LA SFÂRŞITUL TESTULUI!

MULŢUMIM PENTRU PARTICIPARE!